

03

Rolul profesorului în designul colaborativ

În activitățile de învățare colaborativă, profesorul devine esențial în structurarea și orientarea procesului de lucru. Profesorul proiectează contextul, facilitează interacțiunea și susține reflecția, astfel încât colaborarea să devină un spațiu autentic de învățare.

Profesorul devine:

- arhitect al sarcinii, prin crearea unor activități relevante și stimulante, care solicită cooperare reală;

Exemplu: propune o sarcină care presupune roluri complementare (documentare, analiză, redactare, prezentare), astfel încât rezultatul să depindă de contribuții integrate, nu de o simplă împărțire a muncii.

- mediator al dialogului, orientând schimbul de idei și gestionând dinamica grupurilor;

Exemplu: stabilește reguli de comunicare și organizare (ascultare activă, argumentare, intervenții pe rând) și folosește secvențe scurte de lucru în care fiecare student formulează o idee, urmată de o etapă de clarificare prin întrebări.

- facilitator al procesului reflexiv, încurajând analiza critică a modului de lucru și a contribuțiilor individuale;

Exemplu: la finalul unei etape de lucru, solicită o reflecție scurtă a echipei (ce a funcționat, ce a fost dificil, ce ajustăm) și o autoevaluare a contribuției personale în raport cu rolul asumat.

- evaluator formativ, oferind feedback continuu și sprijin pentru reglarea strategiilor de învățare.

Exemplu: oferă feedback pe parcurs (după schiță, după prima versiune, înainte de finalizare), folosind criterii explicite care vizează atât calitatea produsului, cât și calitatea colaborării.

Pentru a susține eficient colaborarea, profesorul are nevoie de:

- claritate în formularea cerințelor și așteptărilor;

Exemplu: pune la dispoziție o descriere concisă a sarcinii (obiectiv, produs așteptat, criterii de reușită, resurse recomandate, termen) și, când este util, un model minimal de structură (de exemplu, o schemă de raport sau de prezentare).

- repere vizibile pe parcursul activității, care să asigure coerență;

Exemplu: împarte activitatea în etape cu rezultate intermediare (plan de lucru, împărțirea rolurilor, primă versiune, revizuire, versiune finală) și folosește o listă de verificare care ajută echipele să-și urmărească progresul.

- sprijin discret, orientat spre nevoile reale ale grupului;

Exemplu: intervine punctual când apar blocaje (clarificarea obiectivelor, negocierea rolurilor, stabilirea pașilor următori), fără a prelua controlul asupra soluției.

- focus pe progres și proces, nu doar pe produsul final realizat de studenți.

Exemplu: valorizează îmbunătățirea pe parcurs (revizuiți succesive, integrarea feedbackului, argumentarea deciziilor), nu doar rezultatul final, și oferă observații care îi ajută pe studenți să-și ajusteze modul de lucru.

Astfel, profesorul contribuie decisiv la crearea unui mediu de învățare în care colaborarea devine o practică semnificativă, capabilă să genereze înțelegere de profunzime și dezvoltare profesională autentică.

Colaborarea reprezintă una dintre valorile definitorii ale unei culturi universitare mature, în care învățarea nu se rezumă la acumularea individuală de cunoștințe, ci se construiește prin dialog, schimb de perspective și responsabilitate partajată. Prin modul în care proiectează sarcinile, facilitează interacțiunea și susține reflecția, profesorul devine catalizatorul unei comunități academice în care studenții învață să gândească împreună și să creeze sens în comun. În acest fel, universitatea devine un spațiu al înțelegerii împărtășite, în care colaborarea nu este doar o metodă, ci o practică ce modelează identitatea profesională și intelectuală a celor implicați.

